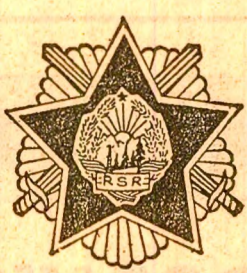
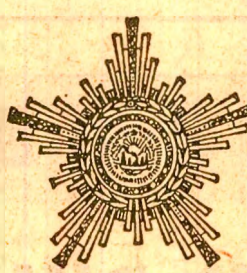

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LII Nr. 12721

Duminică 17 iulie 1983

6 PAGINI — 50 BANI

1965 18 ani de la Congresul al IX-lea al P.C.R. 1983

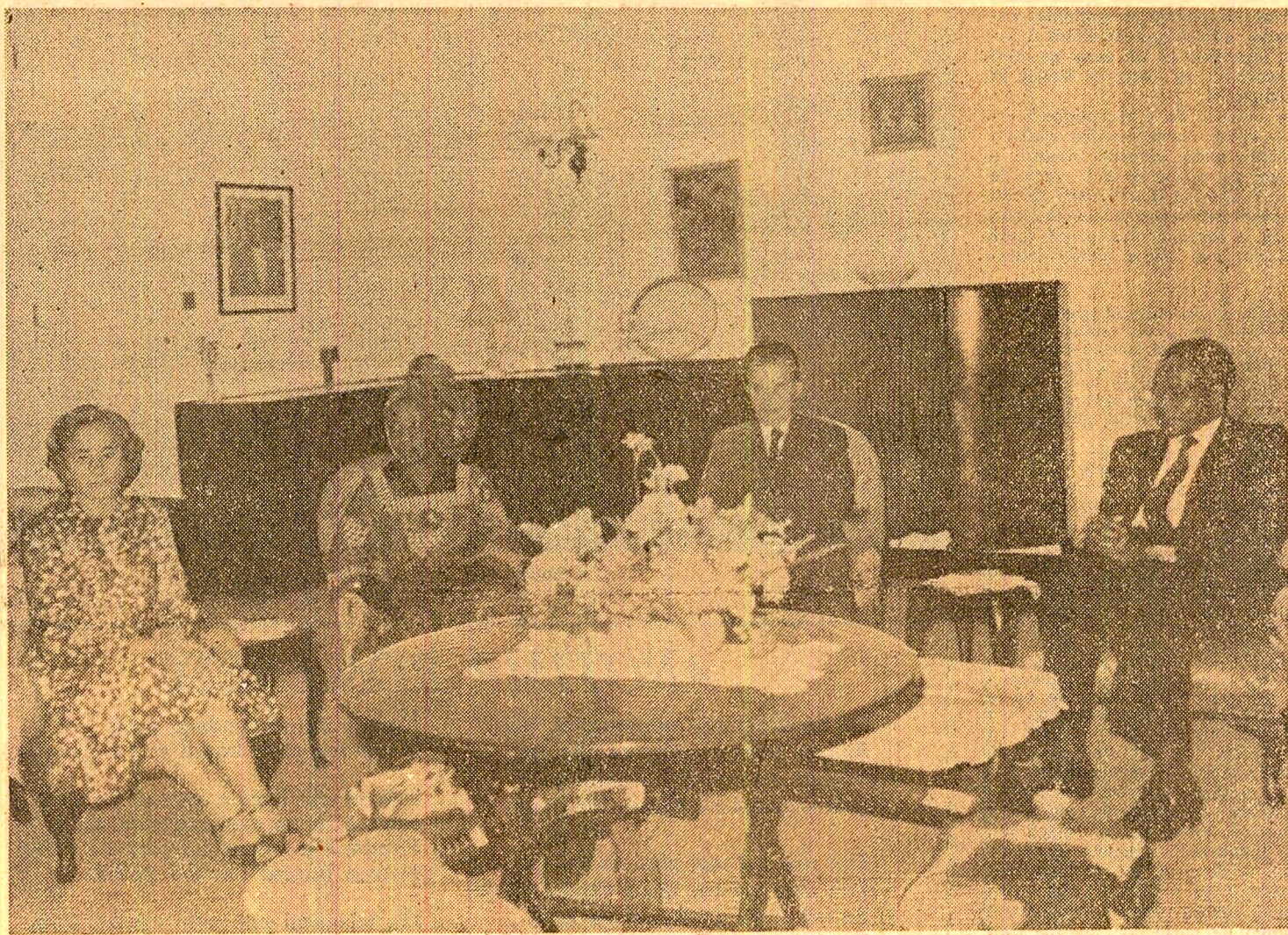
PARTIDUL — promotor consecvent al umanismului revoluționar

Sub semnul cordialității și deplinei înțelegeri, ieri a continuat

VIZITA OFICIALĂ DE PRIETENIE A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, ÎMPREUNĂ CU TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU, ÎN REPUBLICA ZIMBABWE

Dialogul la nivel înalt pune în evidență largile posibilități existente de extindere și amplificare a colaborării pe multiple planuri dintre cele două țări, partide și popoare, în lupta comună pentru înlăptuirea aspirațiilor de dezvoltare pașnică, de independență și progres

Continuarea convorbirilor oficiale dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Robert Mugabe

Sîmbătă, 16 iulie, la Harare au continuat convorbirile oficiale dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu și tovarășul Robert Gabriel Mugabe, președintele Uniunii Naționale Africane din Zimbabwe, primul ministru al Republicii Zimbabwe, împreună cu tovarășa Sally Mugabe.

Noua rundă de convorbiri a fost consacrată examinării unor aspecte importante privind extinderea și aprofundarea colaborării dintre cele două țări, țări și popoare în cele mai diverse domenii de activitate.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au participat, sîmbătă, după încheierea convorbirilor, la un dîneu oferit de tovarășul Robert Gabriel Mugabe și tovarășa Sally Mugabe. Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Robert Gabriel Mugabe au continuat schimbul de păreri în probleme bilaterale și internaționale de interes reciproc.

Convorbirile și dîneul s-au desfășurat în aceeași atmosferă caldă, de deplină înțelegere și stimă reciprocă.

Caldă manifestare de prietenie a cetățenilor din orașul Harare

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu au fost invitați, în cursul dimineții de sîmbătă, să viziteze capitala Republicii Zimbabwe, orașul Harare.

Vizita a reprezentat un prilej pentru a cunoaște îndeaproape înălțimea celui mai important centru politic, economic și social al țării.

În zona centrală a orașului, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au străbătut pe jos principalele artere. Numeroși cetățeni ai capitalei află pe stradă la această oră, lucrătorii de la magazine și instituții situate aici au făcut o caldă manifestare de simpatie distinșilor oaspeți.

Au fost în același timp vizitate cartierele muncitorești care prin

amplasarea lor dincolo de marginea orașului, prin alcătuirea lor, evidențiază contrastele exploatare coloniale, ale unui trecut marcat de politica discriminării rasiale.

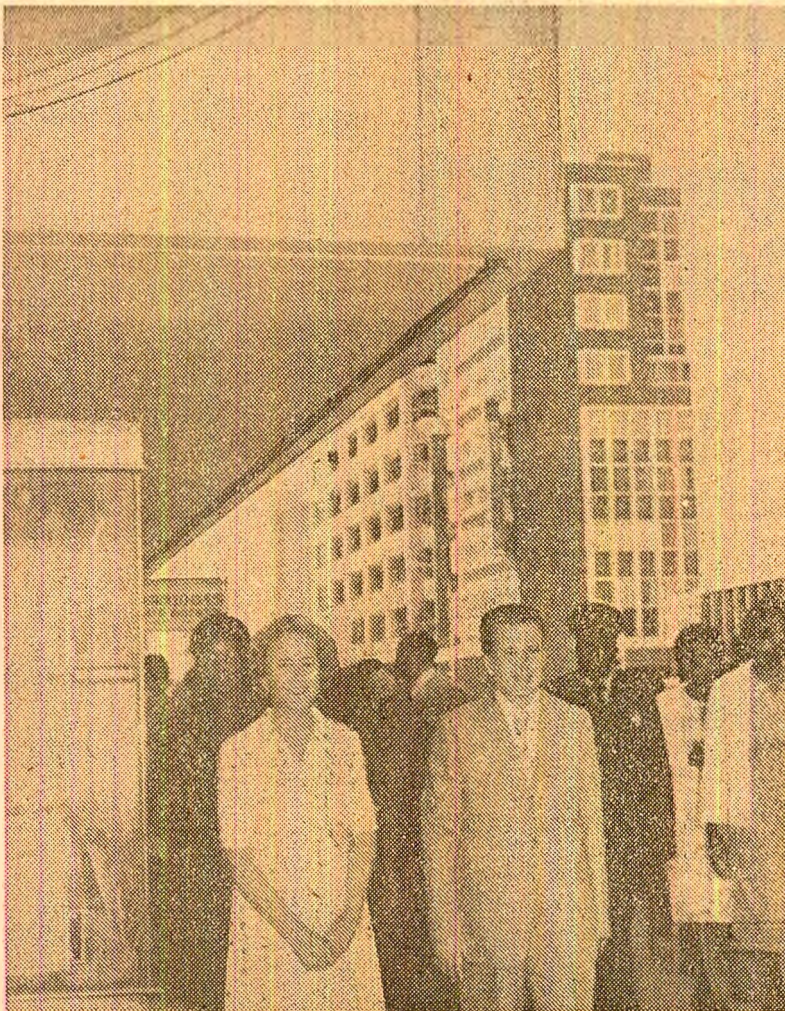
A fost vizitată, de asemenea, rezervația zoologică, organizată pentru a proteja exemplare reprezentative din fauna africană.

Aspecte din timpul vizitei în cartiere ale orașului Harare

„O importantă contribuție la dezvoltarea raporturilor de colaborare prietenească româno-zimbabweene”

ÎN PAGINA A III-A. Relatări ale presei din Zimbabwe și imagini din timpul vizitei

Cu puține zile în urmă, Plenara C.C. al P.C.R. din 29-30 iunie a.c. a adoptat cîteva hotărîri de o excepțională însemnătate pentru înlăptuirea neabătută a obiectivelor și sarcinilor stabilite de Congresul al XII-lea și de Conferința Națională ale partidului. Cu acest prilej, au fost examinate și aprobate mai multe documente, printre care și două programe de mare amploare și semnificație politică, economică și socială: Programul privind aplicarea fermă a principiilor autogestivei muncitorești și autogestivității, perfecționarea mecanismului economico-financiar, a sistemului de retribuție a muncii și creșterii retributiei în acest cîmp și Programul național pentru asigurarea unor producții sigure și stabile prin creșterea potențialului productiv al pămîntului, mai buna organizare și folosire în mod unitar a terenurilor agricole, a întregii suprafețe a țării, realizarea irigațiilor pe circa 55-60 la sută din suprafața arabilă, a lucrărilor de desecări și combaterea eroziunii solului.

Explicabil și firesc, cele două programe polarizează întreaga atenție a oamenilor muncii. Ele reprezintă, neîndoielnic, încă o expresie a preocupării permanente a partidului nostru, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru perfecționarea continuă a societății noastre socialiste, a modului nostru de existență revoluționară. Producătorii și beneficiarii direcți ai valorilor materiale și spirituale, inginerii, tehnicienii, conștienții, politici, tinerii și vîrstnicii, fiecare — din unghiul de vedere ce le este mai apropiat — încearcă să deslușească semnificațiile de mare profunzime și întindere ce izvorăsc din ideile și măsurile cuprinse în aceste programe, caută soluții pentru implementarea lor în practică în viața noastră cea de toate zilele. Date fiindu-mi indeletnicirile, reflexile mele pe marginea acestor documente cantonează, prin forța împrejurărilor, în orizontul de generalitate pe care încearcă să-l surprindă filozofia.

Prin esența lor, cele două programe vizează, în ultimă analiză, două din dimensiunile fundamentale ale existenței umane: raporturile omului cu mediul social (relațiile individ-c colectivitate) și raporturile lui cu mediul natural. Se întretes și se statuează astfel condiții perfectionate de inserție a omului în individualitate cu istoria naturală și cu istoria umană propriu-zisă.

Primul dintre ele urmărește perfecționarea în continuare a autoconducerii muncitorești, creșterea răspunderii oamenilor muncii, ca organe colective de conducere. Prin prevederile sale, acest program privește întemeierea, pe o nouă treaptă, superioară, a bazelor juridice în cadrul cărora poate și trebuie să se exprime cit mai adecvat calitatea oamenilor muncii de proprietari ai unei părți din proprietatea comună a întregului popor. Sînt stabilite, astfel, cu clar-

itate, atît răspunderile colective, ale consiliilor de conducere în fața adunărilor generale și a statului democrației muncitorești, cit și cele individuale, de la cea investită cu funcții de răspundere și pînă la fiecare membru al colectivității de muncă, pentru proprietatea comună, pentru dezvoltarea economico-socială a țării și buna gospodărire a mijloacelor materiale și spirituale. Prin întregul său conținut, programul urmărește perfecționarea mecanismului economico-financiar, a sistemului de retribuție, a creșterii continue — în raport cu dezvoltarea generală a forțelor de producție, cu sporirea produsului social, a venitului național — a nivelului de trai material și spiritual al tuturor oamenilor muncii.

Cel de-al doilea program cuprinde un complex de măsuri de amploare neîntîlnită în istoria noastră milenară, care să asigure un alt și înalt grad de săpînire de către om a naturii, atîngerea unei înalte trepte a eliberării umane de vicisitudinile și capriciile naturii. Prin mai buna organizare și folosire în mod unitar a terenurilor agricole de pe întreg cuprinsul țării, prin realizarea unui vast sistem de irigații și a unor lucrări de desecare și combatere a eroziunii solului, societatea în ansamblu, ca și fiecare component al ei vor deveni beneficiarii unor producții agricole sigure și stabile, atîngîndu-se unor forțe ce păreau pînă nu de mult de neîmblinzite.

Adoptarea celor două programe reprezintă, o dată în plus, dovada de neîngăduită a valorii umaniste a întregii politici a partidului nostru, partid care — așa cum arăta secretarul general, tovarășul Nicolae Ceaușescu — a așezat în centrul preocupărilor sale omul, omul cu interesele și năzuințele sale cele mai înalte și a cărui concepție despre lume este străbătută de la un capăt la altul de ideea cardinală că socialismul trebuie să devină, cu fiecare pas făcut pe drumul existenței sale, societatea tot mai deplină împlinirii a personalității umane, a dominării de către om a propriului său destin.

Încă din lucrările sale de tinerețe, Marx dezvoltase raporturile adînci și indisolubile existente între democrația autentică, libertate și umanism. Democrația — arăta fondatorul materialismului dialectic și istoric în Contribuții la critica filozofiei — este enigma rezolvată a tuturor formelor de stat intrucit, în democrația autentică, nu mai este vorba de „poporul orînduirii de stat”, așa cum se întîmpla în celelalte forme de stat, nedemocratice, ci de „orînduirea de stat a poporului”. În democrația adevărată, orînduirea de stat trebuie să apară ceea ce este, adică un produs liber al omului. Democrația trebuie să pornească de la om și trebuie să transforme statul în omul obiectivat (și nu invers, cum o făcea Hegel, care pornea, de la stat și transforma pe om în statul subiect).

Într-o lucrare de tinerețe, Marx dezvoltase raporturile adînci și indisolubile existente între democrația autentică, libertate și umanism. Democrația — arăta fondatorul materialismului dialectic și istoric în Contribuții la critica filozofiei — este enigma rezolvată a tuturor formelor de stat intrucit, în democrația autentică, nu mai este vorba de „poporul orînduirii de stat”, așa cum se întîmpla în celelalte forme de stat, nedemocratice, ci de „orînduirea de stat a poporului”. În democrația adevărată, orînduirea de stat trebuie să apară ceea ce este, adică un produs liber al omului. Democrația trebuie să pornească de la om și trebuie să transforme statul în omul obiectivat (și nu invers, cum o făcea Hegel, care pornea, de la stat și transforma pe om în statul subiect).

(Continuare în pag. a II-a)

Pămîntul patriei

Toată istoria noastră este legată de acest pămînt românesc, udat cu lacrimi și singe, făcut să rodească cu sudoarea frunții și minții de palmele unui popor de tărani care au fost îndușii să se uite la bulgărele de pămînt negru, din brazdă, ca la soarele negru al unor speranțe, atîta amar de vreme aminate în împlinirea lor, visată cu ardere și cu o neostentată credință că pînă la urmă va birui nădejdea lor de mai bine.

Toată istoria noastră este legată de acest pămînt românesc, în care s-au plămădit, odată cu recoltele de grâu și de porumb și de floare a soarelui, recoltele de via ale nămirii și ale neîmîrîrii și ale întemeierii de sine stătătoare a unui neam de oameni harnici și fără preget în grija lor față de ziua de mâine.

Toată istoria noastră este legată de acest pămînt românesc, în ființa căruia și în lucrarea căruia, din totdeauna am înțeles că se află puterea noastră de a ieși biruitori și de a ne instăpîni independenți în voința noastră de progres și de bunăstare.

Și iată, azi, conștiința pămîntului românesc și a valorii lui neplătoare și a forței lui în necontenita bălăie pentru o viață bună și împlină în treaga suflare și politica profund patriotică și comunistă, în cadrul unor dimensiuni nicio-dată înlăptite în istoria de iubire față de gîla strămoșească.

Accepta modernă presupusă de conștiința revoluționară a partidului nostru comunist cu privire la vir-tuțile pămîntului românesc și la viitorul pămîntului românesc, concepția și inițiativa Președintelui Nicolae Ceaușescu de a se crea un Comandament național care să vegheze cu cea mai înaltă răspundere la apărarea, îmbunătățirea și sporirea valorii și lucrării acestui pămînt, pentru ca el să rămî-nă viu și mereu mai roditor, în numele cauzei comuniste a propășirii poporului devenit conștient de datoria lui față de viitor, constituie o tulburătoare pilă de clarviziune și de angajare decădă și lucidă într-o operă de unică anvergură și, mai presus de toate, un act de patriotism reverberîndă cuceritor incandescentă iubirii de

țară a conducătorului nostru prețuit și iubit. Iată, iată, deslășădă bogat, amănunțos, o vîntă de lumină și culoare deasupra pămîntului românesc. Secere-tul însuși fîcete cîmpurile de acri roșu. Grabnic, în toate hodoarele, fierberea lui se apropie de sfîrșit. Porumbul s-a îndalțat zăravă și ploie — venite, pentru el, măr-car, la timp — l-au făcut să lege cu o mare nădejde pentru toamna ce se apropie: floarea de miere a soarelui e plină și ea de încredere, harnicii lucrători ne anină în sîmînță, rîrite în locul miriștilor întoarse fără preget. Anul agricol începe să se îndrepte. Iată și timpul în care țara noastră revîntă agere și defînește și ea noua dimensiune pe care o vom nădărnici fără precedent, revoluție careia noi toți îi sîmîn, de azi, datorî depozamentul și destoinicia și patina, și competența de slujitori ai belșugului socialist.

Afiat în fruntea revoluționarei înălțări a cauzei pămîntului românesc, Președintele țării depine, astfel, iarăși, garanții unei opere pe care viitorul o va prețui cu bună dreptate ca pe un nepieritor preț al iubirii de țară.

Toată istoria noastră este legată de pămîntul românesc, iar de acum înainte, se va putea spune, toată istoria noastră și istoria socialistă a patriei au fost încă o dată strîns legate, prin Președintele Nicolae Ceaușescu, de acest pămînt românesc, de iubirea, de apărarea, de lucrarea și de rodirea sporită a acestui pămînt românesc.

INSEMNAȚII

de Dinu SARARU

fundamentind științific rolul hotărîtor al agriculturii în cadrul acestor rapo-rturi, consacrînd cu argumente categorice teza „noi revoluții agrare” în contextul operei socialiste românești.

Impresionantă asumare a destinului pămîntului românesc, concepția și inițiativa Președintelui Nicolae Ceaușescu de a se crea un Comandament național care să vegheze cu cea mai înaltă răspundere la apărarea, îmbunătățirea și sporirea valorii și lucrării acestui pămînt, pentru ca el să rămî-nă viu și mereu mai roditor, în numele cauzei comuniste a propășirii poporului devenit conștient de datoria lui față de viitor, constituie o tulburătoare pilă de clarviziune și de angajare decădă și lucidă într-o operă de unică anvergură și, mai presus de toate, un act de patriotism reverberîndă cuceritor incandescentă iubirii de

1965 18 ani de la Congresul al IX-lea al P.C.R. 1983

ANII CEI MAI RODNICI DIN ISTORIA ROMÂNIEI, ANI DESCHIZĂTORI DE LARGI ȘI LUMINOASE PERSPECTIVE

„Congresul al IX-lea a marcat trecerea la o etapă nouă de dezvoltare a societății socialiste românești, de consolidare a cuceririlor socialiste și apoi de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate. În anii care au trecut de la Congresul al IX-lea, prin munca plină de abnegație a întregului nostru popor, am obținut rezultate minunate în dezvoltarea forțelor de producție, în perfecționarea relațiilor sociale, în creșterea avuției naționale, a nivelului de trai material și spiritual al poporului“.

NICOLAE CEAUȘESCU

A FI REVOLUȚIONAR

— datorie de conștiință în bălălia angajată pentru o nouă calitate a muncii și a vieții

Înainte de orice, tinerețea este o stare de spirit. Tinerețea este însoțitoare marilor acte de cucerire, este semnul înalt sub care se desfășoară splendidoarele întreprinderi inovatoare din viața societății, este viziunea dincolo de timp și spațiu, este dorința de revoluție, de spiritul revoluționar. Tinerețea socialismului, tinerețea veșnică a partidului nostru comunist se vedește cu strălucire încă o dată în cuvintele tovarășului Nicolae Ceaușescu, în documentele adoptate de recenta plenară a C.C. al P.C.R. și de Marea Adunare Națională — manifestări de o excepțională însemnatate ale spiritului revoluționar.

Iar dacă tinerețea biologică — supunându-se marilor legi inexorabile ale guvernării mișcării materiei — este perisabilă, tinerețea de gând, tinerețea de faptă

se cultivă și se menține. „Trebuie — arată secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — să păstrăm permanent viu spiritul revoluționar, novator, preocuparea pentru dezvoltarea continuă a societății noastre, lupta împotriva a tot ceea ce este vechi și perimat, promovarea cu curaj a noului în toate domeniile de activitate“.

Iată, într-o formulă sintetică de o excepțională valoare teoretică, definit însuși nucleul acelei realități care dinamizează cotidian viața societății noastre — spiritul revoluționar. Cum se manifestă el în viața de zi cu zi a unui colectiv? Cum se afirmă, cum se impune? Cine sunt promotorii săi? — și altele, întrebări cărora ne-am propus să le răspundem fiind de vorbă cu oameni ai muncii din mai multe unități industriale.

— Este firesc, mai întotdeauna vechiul este „bun“ fiindcă ne-am obișnuit cu el. Dar nu este bun, tocmai pentru că nu mai corespunde dezvoltării.

— Cum intră noul în uzina dumneavoastră?

— V-aș putea răspunde cu o glumă: prin serviciul tehnic. Dar n-ar fi chiar exact. Poarta de intrare a noului este necesitatea. Dezvoltarea agriculturii ne cere în permanență mașini noi, o concepție nouă, pur și simplu, despre mașinile agricole. Consumuri reduse de energie, consumuri reduse de materii prime, unelte cu o productivitate sporită, productivitate sporită în uzină — sunt cerințe care eteodată nu te lasă să dormi.

— După opinia dumneavoastră, de ce unii sunt mai ușor permeabili la nou, mai sensibili în fața lui, pe când alții au o rezistență interioară cind este vorba să-l îmbrățișeze? — Mi-e greu să răspund, cred că trebuie studiat de psihologie pentru asta, iar eu n-am. Pot să vă spun, cu experiența mea de producție și cu experiența mea politică, un lucru: hotărâtor este nivelul de conștiință. Este pe deplin internat în conștiința noastră faptul că, în condițiile noastre, nivelul de conștiință a rămas în urma nivelului forțelor de producție, a dotărilor tehnice. Că deprețurile avea tovarășul Nicolae Ceaușescu la penultima din 1-2 unități nou trecute, cind arăta că noi am greșit uneori prezentind o imagine roz, idilică a socialismului, că am acreditat unora convingerea că principiile socialismului se traduc în viața automat! Noul lovește mai todeauna în niște interese concrete și tocmai de aceea el nu se impune de la sine.

— Aveți un exemplu?

— Am mai multe. Să vă dau unul grăitor: cu o vreme în urmă, inginerul Cristodor Cojocaru, șeful secției în care lucram, a propus — și s-a aprobat — modificarea integrală a organizării muncii, o măsură deosebit de eficientă, pe care a numit-o organizarea pe verticală. În fond, ceva simplu: în loc ca schimbul I să dea la o parte rozele schimbului I și să continue lucrul de acolo de unde el însuși îl lăsase cu 16 ore în urmă (și celelalte două schimburi idem), el continuă lucrul schimbului I, îl preia din mers. Se distinge astfel 1-2 ore în fiecare schimb — cind erau demontarea și montarea. Se distinge 15-25 la sută timp — o creștere senzațională, ale căre beneficii le simt cel puțin 1.000 de oameni. Ei, această măsură revoluționară a lezată niște obișnuințe, niște comodități, a deranjat niște sisteme puse de ani pînă cind fiecare s-a convins că este mai bine așa. Noul a invins — dar prin luptă! Trebuie să acționăm pentru întărirea răspunderii fiecărui om al muncii, a fiecărui colectiv, pentru buna gospodărie a mijloacelor materiale și financiare. Este cu adevărat o sarcină revoluționară!

Bătălia pentru o nouă calitate este marele examen pe care îl trece astăzi societatea noastră. În această ordine de idei, tînărul muncitor bucurestean Stoian Săbăreanu, de la „Cesarom“, ne spune:

— Spirit revoluționar înseamnă perfecționare, adică să vezi tot timpul să fii mai bun, să tîni mereu către perfecționare. Și asta înseamnă gândire, înseamnă nou.

— Ați citit asta undeva?

— Nu știu exact, probabil. Am citit undeva o frază cam așa: „Să transformăm creativitatea în resursă materială“ — dar nu mai știu unde.

— Spuneți-mi: în uzina dumneavoastră, în secția dumneavoastră — kintei trezor la „energo-mecanic“ — ce înseamnă, exact, „să ne bazăm pe gândire“?

— Cred că două lucruri: a te perfecționa profesional și a te perfecționa moral. Aproape nu trece zi să nu se nască o idee nouă, o idee bună.

— Care este aplicată imediat?

— Da... sau... nu todeauna... O idee nouă se mai izbește uneori de orgoliul unuia, de neînțelegerea altuia, de comoditate — de ce să nu spun? Dar dacă ești revoluționar, te bați pînă obții aplicarea ei.

— Și moral?

— Aici hotărâtor este colectivul. Să vă dau un exemplu: nu de mult am fost puși în discuția colectivului patru tineri, pentru care se propusese desfacerea contractului de muncă: abateri repetate, absențe nemotivate, neseriozitate. Au fost discutați, și pentru trei dintre ei ne-am angajat să-i aducem pe drumul cel bun. Și sînt băieți foarte buni azi, tocmai pentru că toți ne ocupăm de ei, cu grijă și cu exigență. Dar pentru al patrulea, care nu era la prima desfacere de contract, care nici în adunare nu a dovedit că a înțeles ceva, nu s-a angajat nimeni să-l îndrepte. Eu cred că a fost o atitudine morală pentru că a fost o atitudine dreaptă.

— Am stat de vorbă cu tînărul muncitor Stoian Săbăreanu într-o miercuri. Venea de la mașina lui, era îmbrăcat în salopeta pătată de ulei. A doua zi, joi, și-a susținut proiectul de diplomă. După patru ani de muncă îndirijată, sub semnul voinței de perfecționare de care ne-a vorbit convingător, este sub-inginer. „Și cind ai 26 de ani, acesta este numai începutul...“ — ne-a spus cu bucurie în priviri secretara comitetului de partid.

George-Radu CHIROVICI

Lucrare de DORU ROTARU

ANOTIMP ROMÂNESC

Ce minunați sint anii-aceștia, țară,
Anii ce trec și-n trecere-nfloresc,
Precum au înflorit din biruință
Anii — acestui anotimp românesc.

Sint anii cei mai plini de cucerință
Prin care ne-am făcut deplin stăpîni
Pe noi și pe destine și pe țară,
Pe dreptul nostru veșnic de români.

Și datorăm această demnitate
Și datorăm ce culegem aprins

Aceluia ce ne conduce pașii
În fruntea țării, brațul ei ne-nvins.

Lumină din lumina patriei scumpe,
Născut să ne conducă spre zenit,
El primul e mereu, un gînd de miine,
Și este fruntea marelui partid.

Ce minunați sint anii-aceștia, țară,
O-nțreagă epocă în ei cuprînd,
Căci anii — Ceaușescu înălțare-s
Spre biruință depline biruină.

Viorel COZMA

Imagini din cea mai fertilă epocă de împliniri socialiste

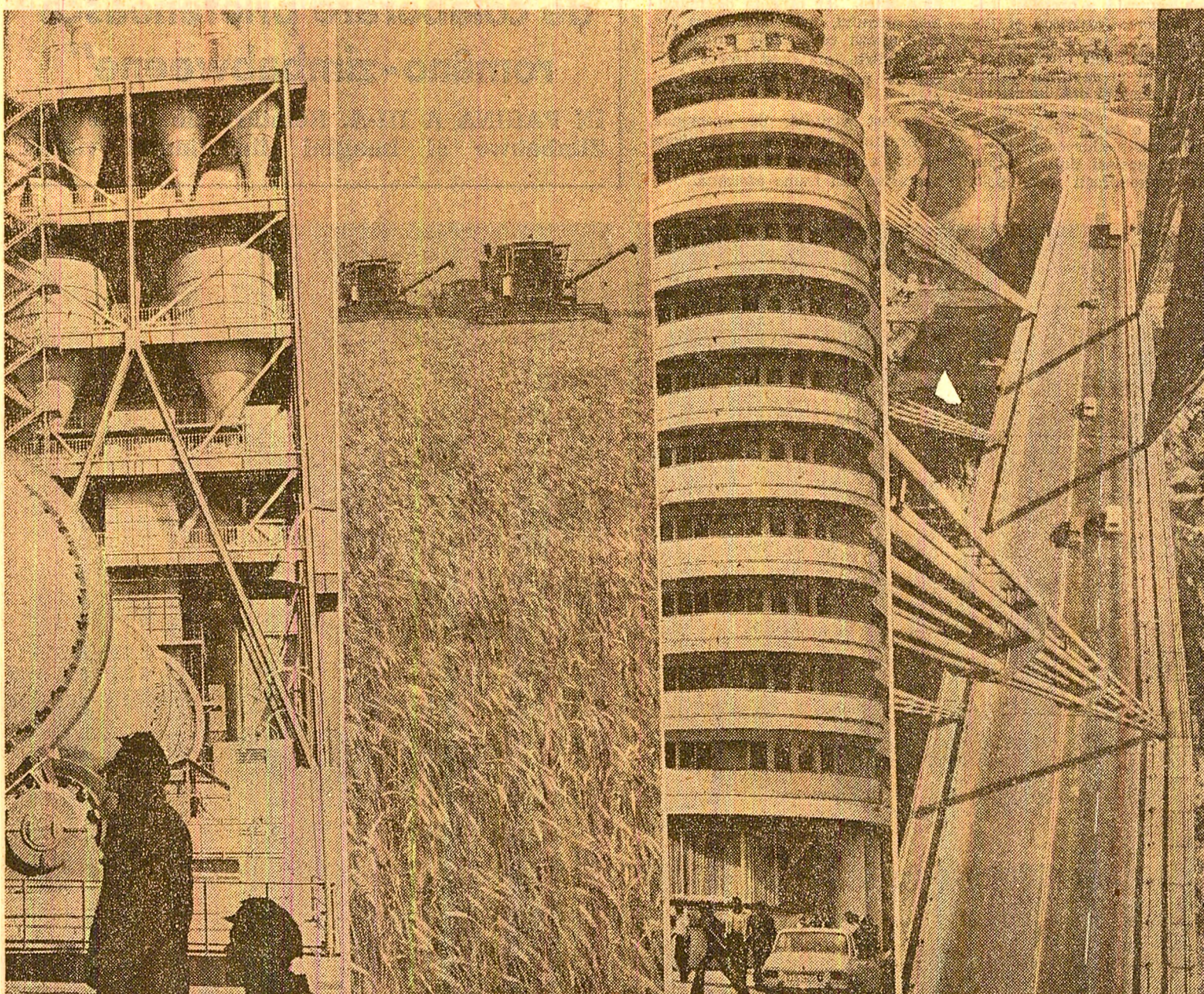

Foto: S. Cristian

PARTIDUL promotor consecvent al umanismului revoluționar

(Urmare din pag. 1)

ativ). În democrație, nu omul trebuie să existe de dragul legii, ci legea trebuie să existe de dragul omului, să exprime adică o existență umană.

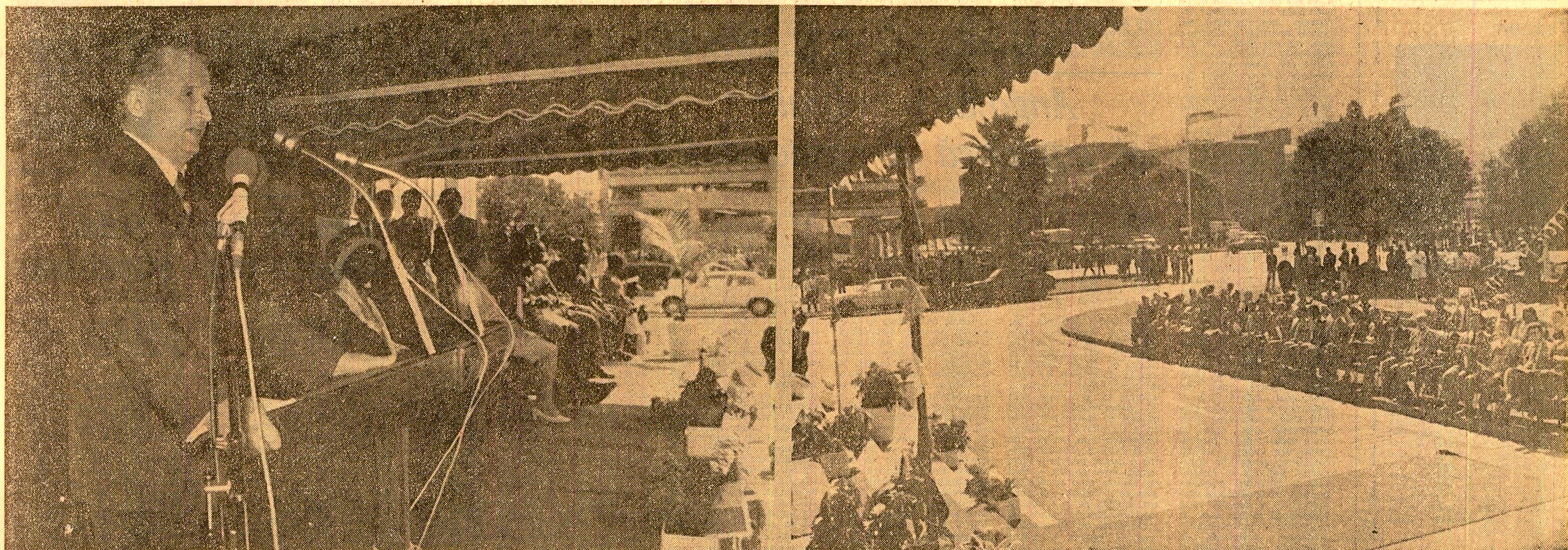
Prin statutarea mai precisă a formelor de existență și funcționare a autoconducerii muncitorești și a autogestunii, partidul nostru conferă o nouă densitate umană legii și vieții statale în ansamblu. Creionind tot mai des cadrul participării la viața democratică a societății, la pregătirea și luarea deciziilor, formele contractuale organizate instituțional ale drepturilor și răspunderilor oamenilor muncii, în calitate de proprietari ai unei părți din proprietatea comună a întregului popor, în gospodărirea proprietății încredințate spre administrare, păstrare și dezvoltare, programul recent adoptat de partid reprezintă un important și esențial pas înainte făcut de societatea noastră pe drumul neabătut nu numai al democratizării vieții sociale, ci și al umanizării ei tot mai adînci. Prin perfecționarea conștientă a autoconducerii muncitorești, prin făgăduirea participării directe a oamenilor muncii la dezbaterea, formularea și adoptarea deciziilor economice, politice și social-culturale, prin înfrățirea în tot mai înalt grad a principiului conducerii colective, prin creșterea atribuțiilor adunărilor generale ale oamenilor muncii și ale consiliilor de conducere se realizează, în fapt, o extindere sensibilă a calității vieții democratice și libertății de tip nou, a posibilităților nelimitate de manifestare a personalității umane, de inserție a gândirii și acțiunii individuale în desfășurarea procesului istoric la scară națională.

Prin înțelegerea sa politică — în desfășurarea căreia Congresul al IX-lea jalonează o adevărată plată de hotăr — partidul nostru face dețind de nețăcănit și umanismului autentic nu este o abstracție, o simplă sau complicată problemă teoretic-speculativă, ci o problemă a vieții reale a cărei rezolvare nu poate fi găsită decît în praxis-ul istoric concret, în procesul transformării revoluționare a societății în ansamblu sau și, în cadrul acestui proces, a statului — prin cunoaștere și acțiune — a unor noi raporturi între om și natură, între om și om, între om și societate. Într-o astfel de natură, de la polul opus concepțiilor individualiste despre om, al tuturor teoriilor idealiste de tip fideist, care transpuneau problematica omului din spațiul terestru al existenței reale, într-un spațiu al iluziilor, transcendent, „de dincolo“, ca și față de teoriile antropocentriste-idealiste care căutau soluții umaniste doar în interioritatea omului, în subiect, în spiritualitatea și moralitatea sa, în lumea de „dincoace de societate și natură“, concepția umanist-revoluționară a partidului nostru pornește de la tezele fundamentale ale materialismului dialectic și istoric despre om, de la raporturile existente între om și natură, om și societate, om și om, ca natură și societate.

Libertatea umană — dimensiune fundamentală a existenței omului și a umanismului autentic — nu e un dat aprioric, nu cade din cer și nici nu poate fi dobîndită, în vreun fel sau altul, în mod gratuit și inexplicabil. Ea trebuie cucerită, atît pe plan natural, cit și social, prin luptă conștientă și organizată. Prin luptă ce pornește de la cunoașterea legăturilor obiective ale dezvoltării naturii și societății și acțiune organizată pe baza acestei cunoașteri. Minuind în mod conjugat și cu pricepere aceste instrumente ale cunoașterii și acțiunii, partidul nostru se dovedește a fi, și de această dată, constructorul încercat al libertăților noastre sociale și individuale, organizînd cu pricepere și „mobilizînd întreaga capacitate productivă a națiunii în direcția atîrnînt tot mai depline și raționale atît a naturii, cit și a vieții sociale.

Prin cele două programe adoptate, partidul nostru își definește, din nou, nu numai capacitatea sa constructivă, ci și faptul că, prin tot ceea ce întreprinde, reprezintă centrul vital al națiunii din care emană. Promovînd cu consecvență democrația muncitorească socialistă și activitatea creatoare a omului, valorile etice și echității socialiste, ale libertății umane, ale civilizației și culturii, lărgind în permanență cîmpul de manifestare a personalității umane, perfecționînd neînterupt raporturile omului cu natura, pentru stăpînirea tot mai deplină a acesteia de către om, Partidul Comunist Român se dovedește a fi — în teorie și practică — promotorul neobosit al celei mai înalte forme de umanism, umanismul revoluționar.

VIZITA OFICIALĂ DE PRIETENIE A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎMPREUNĂ CU TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU ÎN REPUBLICA ZIMBABWE

Imagini de la ceremonia desfășurată vineri, în cadrul căreia tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu le-a fost conferit titlul de Cetățean de onoare al orașului Harare

„O importantă contribuție la dezvoltarea raporturilor de colaborare prietenească româno-zimbabweene“

Vizita pe care președintele României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, o întreprinde în Republica Zimbabwe s-a situat, și în cea de-a doua zi a sa, în centrul atenției mijloacelor de informare în masă din această țară.

Astfel, toate buletinele de știri ale POSTURILOR DE RADIO au acordat spații largi reportajelor referitoare la ceremonia depunerii unei coroane de flori la Monumentul eroilor, precum și la festivitatea organizată la primăria municipiului Harare, în cadrul căreia tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu li s-a acordat titlul de cetățean de onoare al orașului. S-a subliniat că aceste două manifestări, alături de celelalte momente ale programului vizitei, au menirea să contribuie la cimentarea legăturilor de prietenie, de simă și respect reciproc ce s-au stabilit între partidele și popoarele noastre, între cele două țări.

Cuvinte de înaltă prețuire au fost exprimate și în cadrul emisiunii de știri a TELEZIUNII, în care s-a făcut o „măplă cronică” a activităților oficiale desfășurate de solii României socialiste în cursul zilei de vineri.

În legătură cu vizita la ferma Kintyre, s-a exprimat satisfacția pentru atenția și interesul înalților oaspeți de a lua cunoștință de unele aspecte de muncă și vieți cetățenilor zimbabweeni.

Pe parcursul zilei, posturile de radio au transmis în mai multe rânduri programe de muzică românească, alcătuite atât din repertoriu folcloric, cât și din prelucrări folclorice. S-a făcut mențiunea că programele sunt dedicate marșării prezenței în Zimbabwe a înalților solii ai poporului român, prieteni apropiați ai poporului zimbabwean.

Presa de simăbă consacră largi spații vizitei, publicând sub titluri mari citate din alocuțiunea rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu la ceremonia înmărmării titlului de cetățean de onoare al orașului Harare. Sunt prezentate, de asemenea, fotografii înfățișând cele trei momente principale ale programului zilei de vineri.

Deosebit de semnificativ în ceea ce privește interesul cu care este urmărită aici vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu este editorialul ziarului „The Herald”.

„Ziarul nostru, se subliniază în editorialul acestui cotidian, se ală-

Războiul de eliberare n-are nici un sens dacă nu se transformă într-un proces de dezvoltare economică și socială la scară națională și de eliminare a exploatarea omului de către om. Există largă posibilitate pentru întărirea colaborării dintre cele două țări în domeniul schimburilor comerciale și al dezvoltării economice în general. Iată de ce ne exprimăm speranța că membrii celor două delegații, experții lor vor identifica domenii cât mai diverse de cooperare economică reciproc avantajoasă.”

Vizita este urmărită, de asemenea, cu mult interes și de alte publicații care apar în Zimbabwe, cum ar fi „SAPTĂMINALUL POPORULUI”, organul Z.A.N.U., „THE CHRONICLE”, care apar la Bulawayo, și „MANICA POST” din orașul Mutare.

Amplele comentarii apărute în presa scrisă, emisiunile cuprinzătoare difuzate la radio și televiziune cu ocazia vizitei tovarășului Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu în Republica Zimbabwe ilustrează interesul opiniei publice din această țară africană recent eliberată față de dialogul româno-zimbabwean la nivel înalt și conferă acestei prime vizite a președintelui Nicolae Ceaușescu la Harare dimensiunile unui eveniment de deosebită semnificație.

Poporul zimbabwean folosește acest prilej pentru a mulțumi dintr-o inimă României socialiste conducătorului său pentru ajutorul ce i-a fost acordat în perioada luptei sale de eliberare, exprimându-și în același timp speranța că relațiile dintre țările noastre vor căpăta dimensiunile pe care le merită tradiționala prietenie ce le-a unit de-a lungul anilor.

Rezultatul? Până acum, colectivul trustului s-a îndeplinit, cu o apreciere deosebită, sarcina de creștere a productivității muncii, precum

Relatări și comentarii ale presei din Zimbabwe

Subliniind că cei doi înalți oaspeți români sunt primii persoane străine ce primesc, după independență, titlul de cetățean de onoare al orașului Harare, unul din articolele apărute în cotidianul „THE HERALD” citează următoarele cuvinte de aleasă prețuire rostit de primul ministru: „Conferind cetățenia de onoare a acestui oraș, exprimăm, în numele cetățenilor orașului Harare, cea mai profundă gratitudine pentru ajutorul activ și incurajarea pe care guvernul și poporul român, tovarășul Nicolae Ceaușescu personal, le-au acordat poporului nostru în timpul luptei pentru dobândirea eliberării și independenței. Roadele sprijinului acordat de România sunt astăzi simțite de noi toți, și îndeosebi de membrii Consiliului municipal. Ne exprimăm speranța că relațiile vor cunoaște o și mai puternică dezvoltare și consolidare.”

O atenție specială este acordată de presa zimbabweană acelor pa-

saje din alocuțiunea tovarășului tură cetățenilor orașului Harare în a saluta cu încredere hotărârea de largă audiență populară a Consiliului municipal de a onora pe președintele României și pe tovarășa Elena Ceaușescu cu conferirea înaltului titlu de cetățean de onoare al capitalei Republicii Zimbabwe. Este important ca poporul nostru să nu uite niciodată rolul crucial jucat de tovarășul Ceaușescu, de poporul român în sprijinirea luptei de eliberare a poporului zimbabwean. De o importanță și mai mare este faptul că România a rămas un aliat de nădejde al Republicii Zimbabwe și în actuala perioadă de reconstrucție națională și de consolidare a independenței.”

În continuare, în editorialul ziarului „The Herald”, cel mai important cotidian din țară, se arată: „Acum este timpul ca cele două țări să acționeze pentru a furi relatiile de strînsă cooperare și în domeniul economic-social, mai ales că ele sînt animate de aceleași principii de construcție socialistă.”

În cursul vizitei efectuate vineri la școala din Kintyre

Simpla prezență sau folosirea a unor mijloace de mecanizare la lucrările de construcții-montaj nu asigură în mod automat creșterea productivității muncii și a eficienței în activitatea constructorilor și nici scutirea duratei de execuție. Orice de complexitate, de putere sau de productivitate a utilajelor de construcție folosite. Numeroase exemple desprinse de pe șantiere vin să confirme acest adevar. Bunoară, pe platforma petrochimică de la Teleajen, mai exact la instalarea de poliolenă de joasă presiune, montajul a 6 bucăre de aluminiu a fost făcut cu ajutorul unei macarale de mare capacitate, deci mecanizat. Numai că lucrările s-au desfășurat în trei etape, în loc de una singură. Altfel spus, constructorii n-au ținut seama nici de timpul pierdut cu „plimbarea” acestei macarale între diferitele puncte de lucru, nici de cheltuielile cerute de aducerea și instalarea ei în trei rânduri. Or, o comparație simplă arată că folosirea unui asemenea utilaj în scopuri productive implică doar un sfert din cheltuielile efectuate cu transportul și montarea sa.

Pe scurt, în acest caz s-au irosit timp și bani, s-au consumat inutil carburanți, fără ca stadiul lucrărilor să reclame în vreun fel acest costisitor efort. Totul s-a datorat, bineînțeles, unei programări a lucrărilor lipsite de fundamentare și unei pregătiri tehnologice a montajului făcute de-a dreptul pomperistic.

Concluzia se desprinde destul de ușor: avantajele mecanizării nu pot fi puse în valoare de la sine, ci numai în contextul elaborării unui program bine corelat de acțiune, stabilirii unor măsuri judicioase care cuprind toate aspectele activității desfășurate pe șantier: organizarea științifică a producției și a muncii, folosirea metodelor moderne de conducere a lucrărilor, promovarea unor tehnologii de execuție și soluții constructive superioare, a unor materiale noi și eficiente. Nerespectarea oricăreia dintre aceste atribuții firești pentru organizarea și desfășurarea unei activități productive moderne

exercită fără discuție o influență negativă asupra eforturilor depuse și rezultatelor înregistrate de către constructori.

Lucrătorii noștri sînt puși adesea în situația de a-și pierde inutil timpul pentru remedierea unor cantități deloc neglijabile de prefabricate din beton, construcții și confecții metalice sau alte materiale, care prezintă abateri inacceptabile din închiderea laterală și pentru acoperirea de vedere al dimensiunilor, ne-a spus ing. Gheorghe Pascu, di-

rectorul Trustului de construcții industriale din Ploiești. De pildă, cu plăcile din beton celular autoclavizat, folosite în special la elemente de închidere laterală și pentru acoperiri, se consumă un mare număr de ore bune de muncă pînă se poate ajunge la dimensiunile prevăzute în proiecte. În alături condiții, efectele favorabile aduse de mecanizare altor categorii de lucrări sînt serios diminuate de aceste retrusuri, care implică efective de muncitori suplimentare și un apreciabil volum de muncă manuală.

Iată, așadar, cum o neglijență a furnizorilor în cauză, la prima vedere lipsită de importanță, dă naștere unei „reații în lanț”, grevind în cele din urmă asupra productivității muncii oamenilor, dar și asupra termenelor de execuție și costurilor lucrărilor. În cele mai multe cazuri însă, răspunderea pentru eficiența scăzută cu care sînt folosite uneltele, secolele, dispozi-

ții de lucru etc. Și cu toate că pe un șir de șantiere asemenea deficiențe au format obiectul unor analize rezonabile, în special la elementele de măsură întocmite cu aceste prilejuri nu sînt îndeplinite în mod riguros și pînă la capăt. Motiv pentru care mecanizarea produce mai multă „bătăie de cap” decît să-și facă simțite efectele scontate.

Indiscutabil, o asemenea situație impune intensificarea preocupărilor, inițiate la începutul acestui an de conducerea Ministerului Construcțiilor Industriale, pentru îmbunătățirea radicală a activității compartimentelor de mecanizare din unități și pentru introducerea hotărîții a ordinii și disciplinei în acest domeniu. Este condiția sine qua non în eforturile depuse pentru dublarea productivității muncii în activitatea constructorilor. Că trebuie acționat energic în această direcție o demonstrează cu prisosință cazul Trustului de construcții industriale din

Timișoara. În cursul anului trecut, această unitate și-a realizat productivitatea muncii planificată numai în proporție de 75 la sută. Cauzele unui bilanț atât de nemulțumitor? Cu mici excepții, tocmai cele enumerate mai înainte. Adică, aportul nesatisfăcător al întreprinderii de utilaje din Timișoara, care deservește fișul, și care nu realizează, cu regularitate aproape matematică, cantitățile fizice de lucrări programate lunar; structura necorespunzătoare a forței de muncă, în care o pondere de circa 30 la sută din efective o dețineau muncitorii necalificați; minusuri serioase în organizarea și desfășurarea lucrărilor etc.

În ceea ce privește, pe șantierele trustului timișorean s-a produs însă o cotitură radicală. Să-l ascultăm însă chiar pe directorul unității, ing. Gavrilă Tipei.

— Încă de la începutul acestui an, printr-o abordare metodică și riguroasă a neajunsurilor cu care eram confrunțati, am adoptat măsuri energice de redresare a activității noastre de construcții, făcând prin planurile concentrate la obiectivele de investiții cu condiții de desfășurare normală a lucrărilor, echipele mici de lucrători au fost comasate în formații puternice, capabile să utilizeze cu eficiență dotarea tehnică de care dispunem. Pe alt plan, s-a fost analizat lucrările cele mai deficiente sub aspectul mecanizării — turnarea betoanelor cu pompa și cu bene cu

furtunuri, lucrările de tencuiri — stabilindu-se măsuri corespunzătoare. Programarea mijloacelor de transport și a utilajelor de construcții s-a făcut ținîndu-se seama de necesitatea asigurării unor „lanțuri” tehnologice, urmărindu-se reducerea timpilor de staționare și a consumurilor de carburanți.

Rezultatul? Pînă acum, colectivul trustului s-a îndeplinit, cu o apreciere deosebită, sarcina de creștere a productivității muncii, precum

și ceilalți indicatori de plan. Fără îndoială, modul concret în care s-a procedat la Timișoara nu poate constitui o rețetă universal-valabilă pentru celelalte unități. Fiecare trust de construcții, fiecare șantier de investiții este confruntat cu problemele sale specifice, de cele mai multe ori diferite de la o lucrare la alta. În toate cazurile însă, este necesar, așa cum insistă dealfel și specialiștii, să se inițieze un exigent control asupra angajării și folosirii mijloacelor de mecanizare. Mai precis, creșterea pentru anumite mașini și utilaje de construcții, făcută prin planurile operative trimestriale, trebuie în permanență confruntată cu prevederile de deviz pentru fiecare lucrare în parte. Pentru că prin prelucrarea devizului pot fi stabilite fișe-extras cu toate cantitățile de lucrări ce pot fi mecanizate, specificîndu-se caracteristicile acestora, utilajele de execuție necesare, pe tipuri și capacități de producție, distanțele de transport,

în sfîrșit toate celelalte elemente necesare pentru obținerea unei eficiențe sporite în activitatea de mecanizare și a unei creșteri accentuate a productivității muncii.

— Absolut necesare pentru reușita eforturilor de a introduce ordinea și disciplina în acest domeniu și pentru a asigura dublarea productivității muncii pe șantier sînt asigurarea și pregătirea personalului de specialitate, capabil să intervină cu competență în corelarea necesarului real de

mijloace de mecanizare și prevederile din devize, ne-a precizat ing. Ioan Viță, directorul direcției de mecanizare din minister. Pentru aceasta, el trebuie să cunoască foarte bine structura lucrărilor și condițiile efective de lucru, performanțele utilajelor prevăzute, deci să poată adopta decizii judicioase privind esalonarea în timp a procesului de execuție, să urmărească tehnologiile stabilite, ritmurile de lucru, menite să asigure încadrarea riguroasă în termenele planificate. De asemenea, acest personal de specialitate are dator să controleze nemijlocit modul în care sînt folosite mijloacele de mecanizare și este realizată producția planificată, intervenind atunci cînd este nevoie pentru înlăturarea oricăror neajunsuri.

Reținînd această opinie, menționăm și necesitatea instituirii practicii ca fiecare lucrare nouă să nu poată fi începută înainte de a fi pregătită tehnologic în atelierele de proiectare

ale unităților de construcții-montaj. Insistăm asupra acestei chestiuni, deoarece la ora actuală unele conducători de trusturi sau de șantieră mai dau încă „semanlu” de încercare a lucrărilor fără o studiere prealabilă și amănunțită a proiectelor de execuție, deci fără să precizeze concret modul în care se va lucra pe șantier. În aceeași ordine de idei, se impune popularizarea și însușirea temeinică de către constructori a fișelor tehnologice pe baza cărora pot să aleagă soluția de mecanizare cea mai eficientă în condițiile lor specifice de lucru, soluție optimizată în funcție de cele trei criterii prioritare: consumul de energie, consumul de manoperă și costul lucrărilor. Numai pe această cale pot fi eliminate situații contradictorii ca aceea de pe șantierele Trustului de construcții industriale din Cluj-Napoca, unde la o parte din lucrările de vopsitorie executate sînt folosite dispozitive adecvate, în speță pistolele de vopsit, în timp ce la altele este menținută vopsirea cu pensula, în stil tradițional.

În încheierea investigațiilor noastre, redăm pe scurt cîteva sugestii și propuneri ale muncitorilor și cadrelor tehnice de pe șantieră, făcute în scopul creșterii contribuției mecanizării la sporirea accentuată a productivității muncii:

• Conducătorii de utilaje din cadrul stațiilor de utilaj greu și transport în construcții să fie încadrați în condiții de muncă de pe șantieră, care execută o anumită lucrare și să fie retribuiți în acord global. În acest fel, vor fi direct cointeresați ca mașinile și utilajele pe care le exploatează să funcționeze în bune condiții, să fie reparate operativ.

• Tehnologiile de lucru trebuie sistematic reactualizate, acordîndu-se atenție participării într-o măsură cât mai mare a mecanizării la executarea lucrărilor, în paralel cu îmbunătățirea gradului de dotare cu scule și dispozitive moderne și eficiente.

Crstian ANTONESCU

„APĂRÎND PACEA, APĂRĂM VIAȚA”

Noi acțiuni pentru stăvilirea cursei înarmărilor, pentru dezarmare

„Instalarea noilor rachete în Europa ar spori pericolul unui război nuclear”

BERLINUL OCCIDENTAL 16 (Agerpres). — Mii de locuitori ai Berlinului Occidental, muncitori din întreprinderi industriale, activiști sindicali, funcționari, profesori, studenți, pensionari, cu semnat și dat publicității o „scrisoare deschisă” prin care își exprimă îngrijorarea și protestul față de intenția de a se amplasa, începând cu toamna acestui an, pe teritoriul Europei occidentale noi rachete nucleare cu rază medie de acțiune. În document se subliniază că instalarea acestor rachete va împulsiona cursa înarmărilor și, implicit, va face să

crească pericolul unui război nuclear.

Pe de altă parte, în Berlinul occidental a fost inaugurată Tabăra internațională a păcii. În cadrul căreia participanții dezbate în principiu probleme legate de preîntâmpinarea pericolului unei catastrofe termonucleare generate de intențiile de a fi materializate planurile S.U.A. și N.A.T.O. de desfășurare a noilor rachete nucleare cu rază medie de acțiune pe teritoriul unor state vest-europene.

Glasul partizanilor păcii din Austria

VIENNA 16 (Agerpres). — Sub deviza „Pentru pace și dezarmare”, la Klagenfurt — centrul administrativ al landului Carinthia din Austria — a avut loc o mare manifestație împotriva desfășurării noilor rachete nucleare cu rază medie de acțiune pe teritoriul unor state din Europa occidentală, inclusiv la frontiera de stat a Austriei. În cursul manifestației, numeroși participanți și-au pus semnătura pe „Apelul de la Linz”, adoptat de mișcarea pentru pace din Austria, la sfârșitul anului trecut. Semnatarii documentului cer guvernului federal al Austriei să se pronunțe împotriva prezenței rachetelor nucleare.

„Buna înțelegere și colaborarea pașnică — obiective prioritare pentru țările continentului african”

Un interviu al președintelui în exercițiu al O.U.A.

ADDIS ABABA 16 (Agerpres). — Într-un interviu acordat agenției pan-africane de informații și citat de agenția A.P.S., șeful statului etiopian, Mengistu Haile Mariam, președintele în exercițiu al Organizației Unități Africane (O.U.A.), a enumerat următoarele obiective ce trebuie să fie atinse în actuala etapă, în cadrul activității acestei organizații: instaurarea unei înțelegeri și a relațiilor pașnice între statele membre ale O.U.A.; sprijinirea activității acțiunilor pentru accesul la independență al Namibiei și pregătirea condițiilor necesare eliberării Africii de Sud; desfășurarea de ac-

țiuni în direcția dezvoltării continentului din punct de vedere economic, prin întărirea relațiilor de cooperare între țările africane. Arătând că deosebirile existente între diferite state de pe continentul african sunt normale, președintele în exercițiu al O.U.A. a subliniat, în context, că dificultățile apărute în relațiile dintre unele state ale Africii pot fi soluționate, cu condiția ca toți să înțeleagă că principiul obiectiv, în etapa prezentă, îl reprezintă dezvoltarea economică. El a făcut, totodată, apel la întărirea solidarității și la evitarea acțiunilor care ar fi contrare intereselor statelor africane.

Insurgenții din Salvador provoacă pierderi grele trupelor guvernamentale

SAN SALVADOR 16 (Agerpres). — După lupte intense, detașamentele Frontului Farabundo Marti pentru Eliberare Națională (F.M.L.N.) din Salvador au reușit să-și instituie controlul asupra a zece localități din departamentul Morazan, a anunțat postul de radio „Venceremos”, citat de agenția cubaneză Prensa Latina. În cursul confruntărilor, armata salvadoriană a înregistrat importante

pierderi în oameni și tehnică de luptă. Acțiuni similare s-au desfășurat și în departamentul San Miguel, în apropierea localității Espiritu Santo, unde forțele F.M.L.N. au obligat efectivele batalionului „Cazadores”, special antrenat în lupta contra insurgenților, să-și părăsească pozițiile deținute.

Regimul de la Seul se menține la putere numai prin violență

— declară un fruntaș al opoziției

SEUL 16 (Agerpres). — Kim Yong Sam, președintele Partidului Nou Democratice, interzis de autoritățile de la Seul împreună cu alte formațiuni ale opoziției, a subliniat, într-un interviu acordat presei americane, că actualul regim sud-coreean se menține la putere numai prin violență. Kim Yong Sam, care a des-

fășurat recent o lungă grevă a foamei pentru a susține cererile de democratizare a societății sud-coreene, și-a exprimat speranța în găsirea unor posibilități pentru unirea forțelor sale cu cele ale unui alt reprezentant de frunte al opoziției, Kim Dae Jung, aflat în exil în S.U.A.

BAGDAD

Întâlnire între președintele Irakului și președintele O. E. P.

BAGDAD 16 (Agerpres). — Președintele Irakului, Saddam Hussein, l-a primit, la Bagdad, pe Yasser Arafat, președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberare a Palestinei — informează agenția I.N.A. Cu acest prilej — arată agenția — președintele irakian a reafirmat sprijinul ferm al țării sale față de O.E.P. față de independența și rolul activ al acesteia în lupta pentru dobândirea drepturilor legitime ale poporului palestinian. Convorbirile, la care au participat

vicepreședintele Consiliului Comandamentului Revoluției, Izzat Ibrahim, și vicepreședintele și ministrul afacerilor externe, Tariq Aziz, s-au referit, de asemenea, la actuala situație din cadrul mișcării palestinene și la lumea arabă, în general. S-a subliniat, în context, necesitatea unei poziții arabe unite în sprijinul O.E.P. pentru a contribui la menținerea unității sale, la întărirea capacității de luptă pentru restabilirea drepturilor poporului palestinian, relevă agenția citată.

Puternice acțiuni revendicative ale muncitorilor din centura industrială a Lisabonei

LISABONA 16 (Agerpres). — La chemarea sindicatelor portugheze, muncitorii din centura industrială a Lisabonei au participat vineri la numeroase acțiuni greviste de scurtă durată și la manifestații în semn de protest împotriva deciziei autorităților de a limita forțele poliției pentru a ocupa șantierele navale

informează agenția France Presse. Cei 6.700 de muncitori portuari continuă, totuși, greva declanșată la 6 iulie, revendicând plata salariilor ce li se cuvin — și pe care nu le-au mai primit din luna mai — precum și asigurarea locurilor de muncă, în contextul în care direcția portului și-a anunțat intenția de a concede 2.000 dintre el.

Conferință dedicată dezvoltării agriculturii latino-americane

SANTIAGO DE CHILE 16 (Agerpres). — La Santiago de Chile s-a încheiat lucrările unei reuniuni consacrate dezvoltării agriculturii, la care au luat parte experți din șase țări latino-americane — informează agenția E.F.E.

În cursul dezbaterilor, organizate sub egida Comisiei Economice a O.N.U. pentru America Latină (C.E.P.A.L.) și Organizației Naționali-

lor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.), au fost examinate probleme legate de necesitatea asigurării din resurse interne a cerințelor de alimentare ale țărilor din zonă. În acest sens, s-a subliniat importanța amplificării eforturilor deosebite în ce privește îmbunătățirea tehnologiilor, care să permită obținerea unor producții sporite și diversificate.

Capriciile vremii

Mari inundații în sudul Braziliei

Bilanțul victimelor inundațiilor care afectează de câteva zile sudul Braziliei ar putea depăși cifra de 500 de persoane, fiind din numărul celor care au murit din cauza inundațiilor. Numai în statul Santa Catarina, una din cele mai afectate regiuni agricole ale țării, au fost recențate 35.000 de copii sub șase ani care au rămas fără a-

dăpost. În cea mai mare parte a regiunii inundate, principalele probleme rămân alimentația și starea sanitară a populației. În unele cazuri, nu poate conta decât pe aprovizionarea asigurată de elicoptere sau blindate amfibii.

Secetă neobișnuită în Spania

MADRID 16 (Agerpres). — Pagubele provocate de secetă în Spania de secetă excesivă care afectează această țară au fost estimate la peste un miliard de dolari, s-a

anunțat la Madrid. 197 de orașe și localități au fost declarate „zone de calamitate” ca urmare a căldurilor toride care s-au abătut asupra mai multor regiuni ale țării și a

Ravagiile taifunului „Vera”

MANILA 16 (Agerpres). — Conform unui nou bilanț provizoriu dat publicității de autoritățile filipineze, taifunul „Vera”,

care s-a abătut asupra arhipelagului Filipine, a provocat moartea a cel puțin 20 de persoane și rănit grav a

Chenar de duminică

Simple întâmplări?

Bine intenționat, dar cam macabru, simțist și de un gust îndoielnic, caricatura dintr-un ziar occidental privind recenta execuție la Pretoria a trei militanți ai mișcării de eliberare: caricatura îi reprezintă atîrînd în streang și avea ca legendă — „problema negrilor a tratată în R.S.A. la nivel înalt”.

E adevărat, în legătură cu execuția s-au exprimat proteste — nu ca în alte cazuri. Care n-au fost, doamne ferește, asociate politice, ci doar simple accidente.

Cum s-a autoaccidentat mai demult liderul sindical de culoare Neil Aggett, care a reușit performanța de a se sinucide, spînzurîndu-se în celulă (deși avea mișcările încetate). Sau H. Haffjee, stomatolog din Durban, om foarte aspru cu sine însuși: profitînd de neatenției gardienilor și-a aplicat singur în beciurile poliției 40-50 de lovituri de măciucă pînă a deceda.

— Dar oare nu-i de vină „K.T.T.L. — F.M.”?

...James Lenscoe a sucombat cîndînindu-se din neatenție de niște electroșocuri prelungești. Iar A. Hurrow, tot la poliție, a căzut pe scări și a avut un șoc cardiac fatal; cele 36 de plăgi găsite pe trup s-au datorat, evident, alunecării pe trepte. Profesorul negru A. Timol, deși susținut de doi poliști, a alunecat pe fereastra de la etajul V, iar N. Kgoatke a alunecat (și el) sub duș, în închisoare: a răcit și a făcut o pneumonie foarte naturală (și foarte fatală).

— Dar nu cumva este recepționat pe acolo „K.T.T.L. — F.M.”? Cu indemnurile privind copiii lui Satana?

„Ce înseamnă „K.T.T.L. — F.M.”? Cum, nu știți? Este un post de radio particular, care funcționează nu accidental, ci legal, adică liber în „țara tuturor libertăților”. Este amplasat lângă orașul american Dodge City, faimos pentru uzinele de automobile și filmele western. Postul de radio se află în proprietatea personală a preocupărilor familiei Nellie și Charlie Bobbs, care se autointitulează „Gardienii Domniului”. Oameni pioși și evlavioși, ei au consacrat emisiunile lui K.T.T., eliberării lumii de copii lui Satana”. Iar cum Satana, avînd mereu de lucru cu smoa-la, este negru, atunci respectiviții ai lui Satana de care lumea trebuie debarasată sînt negri.

Democratul post „K.T.T.” se ocupă nu numai cu educația generală și formarea ideologică: emisiunile includ și programe speciale de recomandări practice. Radioculturistii pot să rețină sfaturi concrete privind formele de luptă contra copiilor lui Satana: cum se pot intenta acțiuni în justiție fabricîndu-se doșoare de condamnare sigură; cum se construiesc baraje pentru închiderea unei șosele sau cum se organizează ambuscade (pentru interceptarea satanistilor); cum se pregătește un asalt-surpriză de noapte împotriva unei locuințe (diavolești); din ce și cum se poate ridica rapid o spînzurătoare (pentru operativitatea accidentelor de „sinucidere”).

E drept, senatorul republican de Kansas, Robert Dole, a protestat și o cerut o investigație asupra postului „K.T.T.” pentru incitare rasistă și terorism verbal — dar perspectivele anchetei sînt incerte; acțiunea sa a fost criticată căci „or leza libertatea cuvîntului și a opiniei”. ...În fond, fiecare e liber să facă ce vrea — dacă în fața portului Copetown s-ar amplasa vreo statuie gigant, consacrată, de pildă, „Dreptății” sau „Egalității” ori „Libertății” — oare copiii lui Satana localnici ar putea obiecta?

Nu este și R.S.A. — cu satanicele accidente de la poliție — o țară deschisă tuturor posibilităților?

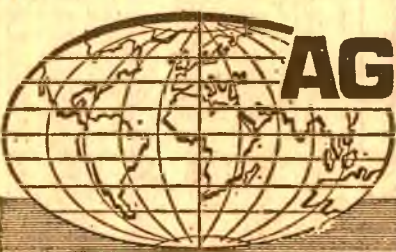
N. CORBU

Guvernul canadian a autorizat testarea pe teritoriul național a rachetelor americane „Cruise”

Proteste ale opiniei publice

OTTAWA 16 (Agerpres). — Într-o scrisoare adresată secretarului de stat al S.U.A., George Shultz, ministrul de externe canadian, Allan Rock, a anunțat că guvernul canadian a hotărât autorizarea testării rachetelor americane „Cruise” pe teritoriul Canadei, pe o durată de cinci ani, informează agenția France Presse. După cum se știe, S.U.A. au cerut, la 13 iunie, guvernului de la Ottawa o autorizare în acest sens — demers care se înscrie în prevederile acordului general asupra testării de armament, semnat de cele două țări, în februarie anul curent. La o conferință de presă, ministrul de externe canadian a declarat că această autorizare nu înseamnă că țara sa „își va schimba hotărîrea de a nu-și dota forțele armate naționale cu arma nucleară”.

Decizia guvernului de la Ottawa a provocat ample reacții de protest din partea unor largi părți ale populației canadiene, a mișcărilor pentru pace și a unor cercuri religioase din țară. Reprezentanții acestor mișcări și-au exprimat hotărîrea de a acționa, prin amenințarea cu o acțiune de nelegitimă intrare în țară, pentru a determina guvernul să revină asupra hotărîrii respective.

AGENTILE DE PRESĂ — pe scurt

SEARĂ CULTURALĂ ROMÂNĂ-NEASCĂ. La Biblioteca română din Roma a fost organizată o seară culturală. Manifestarea, la care au luat parte oameni de cultură și artiști, a avut un caracter public, s-a încheiat cu vernisajul expoziției picturii române Horea Cu-

CONSIGLIU DE SECURITATE AL O.N.U. urmează să se întrunească luni pentru a dezbate problema prelungirii mandatului Forțelor Interne ale O.N.U. în Liban (U.N.I.F.I.L.), ca urmare a cererii înaintate de guvernul libanez luna trecută.

CONVOBRIRILE AMERICANO-JAPONEEZE ÎN PROBLEMA ECONOMICE s-au încheiat la Washington. Subsecretarul de stat Allen Wallis, care a condus delegația americană la convorbiri, a recunoscut că japonezii „și-au exprimat preocuparea în legătură cu unele dintre măsurile comerciale restric-

tive adoptate recent de Statele Unite.”

CONGRESUL UNIUNII CREȘTIN-SOCIALE, ramura bavareză a Uniunii Creștin-Democrate din R.F. Germania, a început simbolic la München. Franz-Josef Strauss a fost reales, pentru un mandat de doi ani, în funcția de președinte al U.C.S.

SPRE ALEGERI GENERALE ÎN URUGUAY. Regimul militar din Uruguay și-a confirmat intenția de a organiza alegeri generale la 28 noiembrie 1984 și de a remite puterea unui guvern civil în martie 1985 — informează presa uruguayană. Decizia respectivă a fost adoptată în urma unei intervenții a președintelui țării, Gregorio Alvarez, cu reprezentanții forțelor armate.

CREDITE PENTRU DEZVOLTARE. Banca Mondială a aprobat cererile a nouă țări în curs de dezvoltare.

ATENTATE ÎN ULSTER. Un grup de terorști din Belfast au incendiat mai multe apartamente și magazine din oraș. Atentatul a fost folosit pentru a crea o atmosferă de teroare. Peste 60 de pompieri au acționat timp de mai multe ore pentru stingerea incendiilor. Pagubele materiale au fost estimate la 1,6 milioane de dolari. Pînă în prezent, atentatele nu au fost revendicate.

ACORDUL DE PRINCIPII DINTRE BRAZILIA ȘI FONDUL MONETAR INTERNAȚIONAL, privind eliberarea unei noi tranșe de 411 milioane dolari dintr-un credit total de 4,5 miliarde, a fost confirmat de surse ale F.M.I. din Washington.

ACCIDENT DE CIRCULAȚIE. Simbătă, în Italia s-a produs un grav accident de circulație în care trei persoane au murit și trei rănit. Victimele erau turiști austrieci. Autocarul austriac s-a ciocnit cu un camion italian în apropiere de localitatea Restituta.

Orizonturi ale dezvoltării de-a lungul fluviului Zambezi

Pe una din arterele principale ale orașului Lusaka, în partea de nord-vest a Republicii Zambia, se înalță un impunător monument care înfățișează un african rupindu-și cătușele. Este „Statuia Libertății”, dedicată luptelor eroice duse de poporul zambian pentru eliberarea de la dominația colonială și a războiului civil. Ea vine de la numele unui cunoscut vinător de elefanți, ajuns căpetenie satului de odinioară.

Infățișarea de azi a orașului Lusaka constituie, fără îndoială, doar un aspect al realizărilor obținute de poporul zambian în perioada relativ scurtă care a trecut de la proclamarea independenței țării. Dornic să pună capăt cit mai curînd stării de inapoiere economică moștenită din trecut, el s-a angajat, sub conducerea Partidului Unit al Independenței Naționale, într-o nouă bătălie, la fel de grea, cea a dezvoltării și a valorificării în folosul propriu a bogățiilor naturale, bătălie aflată în plină desfășurare. Căci Zambia este situată într-o zonă a continentului care beneficiază de o extraordinară varietate a resurselor. În adîncurile teritoriului zambian se găsesc apreciable rezerve de cărbune, mangan, plumb, zinc, aur, argint, iar întinderile sale sînt acoperite de imense păduri cu lemn de esențe prețioase. Zambia se bucură, de asemenea, de un admirabil cadru natural. Cea mai mare parte a teritoriului, în suprafață de 752.614 km², este un platou înalt de peste o mie de metri, străbătut spre vest și sud de fluviul Zambezi, care taie în stîncă o salbă de cascade între care faimoasa cascada Victoria, ale căreia ape se prăbușesc de la o înălțime de 120 de metri, oferind o priveliște de neamăuită frumusețe.

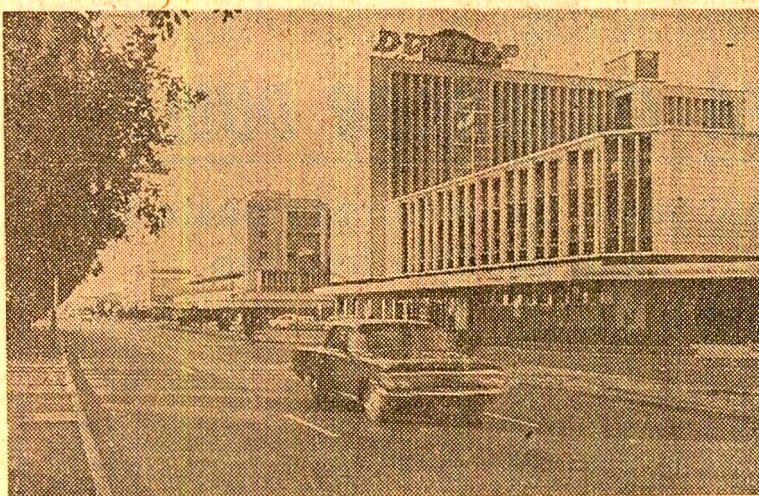
Dar cea mai mare și renumită bogăție națională o constituie cuprul. Principalele rezerve de „me-

Insemnări din Republica Zambia

tal roșu” sînt concentrate în amintă „centură de cupru”, din vecinătatea graniței cu Zairul. Aici se află circa un miliard de tone de minereu, adică un sfert din rezervele mondiale. Tot aici funcționează șapte combinete de prelucrare a minereului, cu o capacitate de circa 800.000 tone anual, a căror producție livrată pe piețele externe asigură Zambiei 90 la sută din totalul veniturilor obținute din export.

Pentru a beneficia efectiv de pe urma acestei imense bogății naturale, ca și a altor resurse, guvernul de la Lusaka a trecut încă din primii ani ce au urmat proclamării independenței la instaurarea controlului de stat în activitatea economică și la adoptarea unui șir de măsuri menite să stimuleze valorificarea lor la un nivel ridicat. O atenție deosebită a fost astfel acordată creării de noi obiective industriale și formării de cadre. În întreprinderile cuprindere lucrărilor astăzi peste 250.000 de muncitori, dintre care mulți s-au calificat în ultimii ani din rîndul tinerilor veniți din mediul rural. La Lusaka, Kitwe, Ndola și în alte localități au apărut uzine și fabrici noi, cum sînt cele din domeniile siderurgiei, cimentului, chimiei, au fost construite baraje și hidrocentrale, s-a dezvoltat rețeaua de căi de comunicații și transport; în 1975 a fost dată în funcțiune linia de cale ferată Tazang în lungime de 1.659 km, care leagă punctul terminus al „centurii de cupru”, Kapiri Mposhi, de capitala Tanzaniei.

În condițiile în care 70 la sută din populația de 5.800.000 locuitori a Zambiei se ocupă cu agricultura, un loc central în cadrul planului național de dezvoltare îl ocupă ridicarea satelor la o viață nouă. Recent, guvernul zambian a adoptat un vast program de restructurare a agriculturii, care va permite în următorii ani asigurarea din resurse proprii a alimentelor de bază. Între altele, se preconizează crearea de cooperative agricole și ferme de stat mecanizate, de cîte 20.000 hectare, în toate provinciile. Acestea vor trebui să fie nu numai mari unități producătoare de ce-

Noi profiluri arhitectonice la Lusaka

reale, dar și furnizoare de semințe și unelte agricole pentru țărani individuali.

Ca fără situație în Africa australă, Zambia are de înfruntat nu numai consecințele nefaste ale anilor de dominație colonială, ci și o stare de tensiune periodică generată de acțiunile agresive ale rasistilor de la Pretoria. Aceste provocări, asemenea celor declanșate împotriva altor state din „prima linie”, urmăresc să submineze munca pașnică a poporului zambian, să semene neîncredere și teroare în rândurile sale. Dar ele sînt conștiente cu toată vigoarea de opinie publică mondială, care cere să li se pună fără întârziere capăt, să se consolideze independența și dezvoltarea economică-socială. Între Republica Socialistă România și Republica Zambia s-au stabilit relații de prietenie și colaborare, care cunosc un curs mereu ascendent. O contribuție hotărîtoare la realizarea acestei evoluții pozitive au avut-o convorbirile desfășurate la Lusaka și București între președintele Nicolae Ceaușescu și David Kenneth Kaunda, care, prin acor-

durile și înțelegerea convenite, au deschis ample perspective conlucrării româno-zambiene pe cele mai diverse planuri. În spiritul Tratatului de prietenie și cooperare din 17 aprilie 1979 s-au intensificat legăturile pe linie de partid și guvernamentală, s-a dezvoltat continuu colaborarea economică, tehnico-stilistică și culturală dintre România și Zambia. Au fost promovate acțiuni de cooperare, mai ales în domeniul agriculturii, extracției de minereu, industriei, precum și în alte domenii. Cei de-a VII-a sesiune a Comisiei „Xte româno-zambiene de cooperare economică și tehnică, desfășurată recent la Lusaka, a stabilit noi măsuri privind finalizarea unor importante acțiuni de cooperare și de largire a volumului comerțului dintre cele două țări.

Înscrîndu-se într-un asemenea context propice, vizita oficială pe care președintele Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășii Elena Ceaușescu, o va întreprinde în Zambia, la invitația președintelui David Kenneth Kaunda și a doamnei Betty Kaunda, va marca, fără îndoială, un nou și important moment în cronica relațiilor de prietenie și cooperare româno-zambiene. Ea va constitui, totodată, o contribuție de seamă la promovarea cauzei independenței și progresului, a păcii și înțelegerii internaționale.

Nicolae N. LUPU